

Biblická hodina – 24.09.2026

Suspírium: „Národy, ktoré ostanú okolo vás, poznajú, že ja, Hospodin, som zbúrané vystaval a spustošené vysadil. Ja, Hospodin, som predpovedal a splním to.“ (Ez 36,36) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 19: „Ó, Bože nado mnou...”

Modlitba: Nebeský Otče náš, prichádzame pred Teba s vierou, že Ty si náš Boh, že Ty si nad každou okolnosťou, nad každou správou, nad každým číslom, výpočtom a ľudským odhadom. Tak ako Jošafát a celý Júda v deň svojho zápasu, aj my dnes vyznávame: **Nevieme, čo máme robiť, ale naše oči sú upreté na Teba.** Pane, v svetle viery sme silní, vytrvalé a stojíme pevne. V svetle viery dúfame. Viera nám na ceste nášho týždňa, nášho roka i celého života nedovolí, aby sme sa vzdali, zoslabli alebo ustúpili zo svojej dôvery v Teba. Ty si nás pozdvihol z hlbiny. Keď sme nevideli cestu, Ty si bol cestou. Keď sme nevideli východisko, Ty si bol našim východiskom. Keď naše sily nestačili, Tvoja milosť nás niesla. Pane náš, možno žijeme vo svete čísel, štatistík, ukazovateľov a výpočtov. Ale nad všetkými číslami je stále **jeden Pán – náš Boh**. Nad tým, čo dokážeme spočítať, stojí Ten, ktorého nemožno zmerať. Nad tým, čo vidíme, stojí Ten, Ktorý vidí všetko. Preto dnes nechceme pozeráť iba na veľkosť svojho problému. Chceme pozeráť na veľkosť Teba, nášho Boha. To, čo je pre človeka nemožné, nie je nemožné pre Teba. Veríme, že práve z nemožného môžeš priniesť nový začiatok, novú nádej, nové prebudenie a nový život. A keď nevieme, ako ďalej, chceme urobiť to, čo urobil Jošafát: postaviť sa pred Teba a povedať: **„Naše oči sú upreté na Teba.“** Pane nám, Ty si nám dal Toho Jediného, Pravého a Skutočného – Ježiša Krista – za nás. Dal si nám niekoho, kto nás neopustí, kto nás drží, keď padáme, kto nás dvíha z hlbín a kto je našou nádejou aj vtedy, keď okolnosti hovoria opak. Preto dnes nechceme bojovať vlastnou silou. Nechceme sa spoliehať iba na svoje možnosti. Chceme stáť vo viere, v modlitbe a v dôvere. Lebo vieme: **víťaziť môžeme iba s Tebou**. Ty bojuješ za svoj ľud. Ty pripravuješ cestu tam, kde ju ešte nevidíme. Ty môžeš obrátiť nemožné na svedectvo svojej moci. Daj nám preto dnes pevnú vieru, vytrvalé srdce, pokoj uprostred zápasu a odvahu chváliť Ťa ešte skôr, než uvidíme odpoveď. Nech je naša viera väčšia než náš strach, naša nádej väčšia než naše okolnosti a naša dôvera v Teba väčšia než všetky čísla a výpočty. **Pane náš, naše oči sú upreté na Teba. Ty si náš Boh. Ty si naša nádej. Ty si naša sila. Ty si Pánom našich nemožností a s Tebou chceme stáť pevne. V mene Ježiša Krista. Amen.**

Biblický text: Druhá kniha Kroník 20. kapitola: „Neskôr Jošafát napadli Moábcania, Ammónčania a s nimi niektorí Meunci. Jošafát dostal hlásenie: „Mohutný dav spoza mora a zo Sýrie sa valí proti tebe a je už v Chacecón-

Tamáre, teda v Én-Gedi.“ Jošafát sa preľakol, dopytoval sa Hospodina a po celom Judsku vyhlásil pôst. Vtedy sa zhromaždili Júdovci, aby hľadali pomoc u Hospodina. I zo všetkých judských miest ho prišli vzývať. Jošafát si zastal v zhromaždení Júdovcov a Jeruzalemčanov v Hospodinovom dome pred Novým nádvorím a zvolal: „Hospodin, Bože našich otcov, či nie si Bohom na nebi a či nevládneš nad kráľovstvami všetkých národov? V tvojej ruke je moc a sila, nikto ti nemôže vzdorovať. Bože náš, či si nevyhnal spred svojho izraelského ľudu obyvateľov tejto krajiny a či si ju navždy nedal potomstvu svojho priateľa Abraháma? V nej sa usadili a postavili v nej svätyňu tvojmu menu. Povedali si: „Ak sa vyskytne nejaké zlo: meč súdu, mor či hlad a my predstúpime pred tento dom a pred teba — lebo v tomto dome prebýva tvoje meno — a budeme vo svojom trápení volať k tebe, ty nás vypočuješ a zachrániš.“ Teraz sú tu Ammónčania, Moábčania a obyvatelia seírskeho pohoria, cez územie ktorých si Izraelu nedovolil prejsť, keď prichádzal z Egypta, ale sa im vyhol a nevyhubil ich. Ako sa nám len odplácajú! Prišli nás vyhnáť z tvojho vlastníctva, ktoré si nám prideliť. Bože náš, či ich nebudeš súdiť? Veď my sami nevládzeme vzdorovať tomuto úžasnému davu, ktorý tiahne proti nám, ani nevieme, čo si počať, k tebe upierame svoj zrak.“ Všetci Júdovci stáli pred Hospodinom i so svojimi malými deťmi, ženami a synmi. Vtedy dal Hospodinov duch v zhromaždení vnuknutie Jachazielovi, synovi Zecharju, syna Benaju, syna Jeíela, syna Mattanju, levitovi z Asáfovcov. Ten prehovoril: „Dobre počúvajte všetci Júdovci, obyvatelia Jeruzalema i kráľ Jošafát! Tak vám vraví Hospodin: „Nebojte sa a nedeste sa tohto mohutného davu. Nebude to boj váš, ale Boží. Zajtra sa pustíte do nich, keď budú vystupovať cíckym svahom. Zastihnute ich na konci údolia pred jeruelskou púšťou. V tomto prípade nemusíte bojovať. Rozostavte sa a zostaňte stáť. Uvidíte, ako vás Hospodin zachráni. Júdovci a Jeruzalemčania, nebojte sa a nedeste sa! Zajtra vyrazíte proti nim a Hospodin bude s vami.““ Jošafát sa sklonil tvárou po zem a všetci Júdovci i obyvatelia Jeruzalema padli pred Hospodinom na zem a vzdávali mu poctu. Nato povstali leviti z Kohátovcov a Korachovcov, aby prenikavým hlasom chválili Hospodina, Boha Izraela. Včasráno vstali a vyrazili na Tekóanskú púšť. Pri ich odchode si Jošafát zastal a zvolal: „Počúvajte ma Júdovci, a obyvatelia Jeruzalema! Verte v Hospodina, svojho Boha, a obstoďte! Verte jeho prorokom a šťastne sa vám povedie.“ Keď sa poradil s ľudom, ustanovil Hospodinových spevákov, ktorí mu v posvätnnej nádhere mali spievať chvály. Mali ísť pred ozbrojencami a prevolať: „Ďakujte Hospodinovi, lebo naveky trvá jeho milosť!“ Len čo začali jasať a chválorečiť, nastražil Hospodin zálohy proti Ammónčanom, Moábčanom a obyvateľom seírskeho pohoria, ktorí napadli Judsko, takže utrpeli porážku. Ammónčania a Moábčania sa totiž postavili proti obyvateľom seírskeho pohoria, aby ich zničili použitím hubiacej kliatby. Keď prišli Júdovci na miesto s výhľadom na púšť a pozreli sa na ten dav, videli na zemi už len mŕtvolu. Neušiel nikto. Potom prišiel

Jošafát so svojím ľudom pobrat si koristi. Našli tam pri nich množstvo majetku, šatstva a cenných vecí. Nabrali si z toho viac, než mohli uniesť. Korisť bola taká veľká, že ju museli odnášať tri dni. Na štvrtý deň sa zhromaždili v údolí Beracha. Keďže tam dobrorečili Hospodinovi, dodnes sa to miesto nazýva údolím Beracha. Potom sa vrátili všetci judskí a jeruzalemskí muži na čele s Jošafátom radostne do Jeruzalema, lebo im Hospodin dožičil radosť z víťazstva nad nepriateľmi. Do Jeruzalema, k Hospodinovu domu prišli s harfami, citarami a trúbami. Zdesenie z Boha ohromilo kráľovstvá všetkých krajín. Dupočuli sa totiž, že proti nepriateľom Izraela bojoval sám Hospodin. Jošafátovo kráľovstvo nažívalo v mieri a jeho Boh mu zaistil pokoj od okolia. Jošafát vládol nad Judskom. Mal tridsať rokov, keď sa stal kráľom a dvadsaťpäť rokov vládol v Jeruzaleme. Jeho matka, dcéra Šilchiho, sa volala Azuba. ³²Chodil po ceste svojho otca Asu a nevybočil z nej. Robil to, čo Hospodin uznáva za správne. Výšiny však nezmizli a ľud sa svojím zmýšľaním nepridržiaval výlučne Boha svojich otcov. Ostatné Jošafátove príbehy, staršie i novšie, sú zapísané v Dejinách Jehua, Chananiho syna, ktoré sa dostali do Knihy izraelských kráľov. Neskôr sa spolčil judský kráľ Jošafát s izraelským kráľom Achazjom, ktorý ho navádzal na svojvoľné podujatia. Spolčil sa s ním, aby stavali námorné lode. Stavali ich v Ecjón-Geberi. Eliezer, syn Dodavahua z Mareše, prorokoval proti Jošafátovi: „Pretože si sa spolčil s Achazjom, Hospodin zmarí tvoje dielo!“ Lode stroskotali a nemohli odplávať do zámoria!“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Jošafát, judský kráľ, dostáva neobyčajnú správu: „Proti tebe prichádza veľký huf nepriateľov.“ Prichádzajú vojská Ammónčanov, Moábcov a obyvateľov Seíru. Nie je to malé nebezpečenstvo. Nie je to tak, že by malé vojsko stálo proti väčšej armáde – Júda sa ocitá zoči-voči nepriateľovi, ktorý je oveľa väčší než on. „Jošafát sa zľakol a rozhodol sa hľadať Hospodina.“ Aká zvláštna cesta, a predsa vyšliapaný chodník: strach → hľadanie Boha → viera. Samotný strach ešte nie je neverou. Otázka znie: Čo urobíš so svojím strachom? Jošafát sa netvári, akoby sa nebál. Vyhlási pôst. Aj on sám sa postí. A celý ľud sa zhromažďí, aby hľadal Boha. Príklad kráľa pôsobí na ľud. Zo strachu sa tak stáva bázeň pred Bohom. Z hrôzy sa vydávajú smerom k pilieru viery. Svedectvo: „Pane, aj ja som sa bál. Nevedel som, čo bude. Ale naučil som sa, že keď neviem, čo mám robiť, stále viem, ku komu sa môžem obrátiť.“ „Nevieme, čo máme robiť, ale naše oči hľadajú na Teba.“ Júda a celý Jeruzalem stoja pred Hospodinom. Jedným srdcom, jednými ústami, jedným duchom. Chrám, dom modlitby, sa naraz stáva miestom útočiska. Jošafát sa modlí. Úpenlivo prosí. Žiada. A akým nádherným spôsobom ukazuje, aký je Hospodin: On je Bohom ich otcov. On je Bohom Abraháma, ktorý miluje svoj ľud. On je obdarúvajúci Boh. On je Boh, Ktorý sa skláňa a vylieva svoju milosť. On je silný a mocný Boh. On je ten, ktorý všetko vidí a všetko vie. A potom zaznie

jedno z najúprimnejších vyznaní viery: „Lebo nemáme silu proti tomuto veľkému množstvu, ktoré prichádza proti nám, a nevieme, čo máme robiť, ale naše oči hľadajú na Teba.“ Toto je jeden z najhlbších bodov viery: „My nevieme. Ty vieš.“ „My nemáme silu. Ty ju máš.“ „My nevidíme cestu. Ty ju vidíš.“ Hospodin ukazuje smer. A vtedy prehovorí Duch Boží: „Nebojte sa a nestrachujte sa pred týmto veľkým množstvom, lebo boj nie je váš, ale Boží.“ Aké slovo! Boh nehovorí: „Niet nepriateľa.“ Nepriateľ existuje. Nehovorí: „Nebezpečenstvo nie je veľké.“ Nebezpečenstvo je veľké. Ale hovorí: „Nebojte sa. Ja som s vami.“ Boh ukazuje, kam majú ísť. Dáva im smer. Júda sa teda vydáva na cestu. Nie preto, že už všetko vidí. Ale preto, že dôveruje Tomu, ktorý vidí všetko. Toto je viera. A do boja idú s piesňou. A tu sa deje niečo úplne otrasné. Na čele nejde vojsko. Na čele idú speváci: „Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosť trvá naveky!“ Povstávajú speváci. Povstávajú tí, ktorí vydávajú svedectvo. Ešte nevidia víťazstvo – ale už chvália Víťazu. Toto je súlad viery. Nespievajú: „Aký veľký je nepriateľ!“ Ale: „Aká veľká je Hospodinova láska!“ Svedectvo: „Neďakujem preto, že všetky moje okolnosti sú už usporiadané. Ďakujem preto, že viem, že Boh je stále Bohom aj vtedy, keď ešte nevidím riešenie.“ Hospodin začína boj zvnútra. A keď Júda prichádza na miesto, nepriateľ sa už obrátil proti sebe. To, čo by Júda nedokázala vykonať, vykonal Boh. Veľké vojsko sa samo ničí. A Júda vidí: Boh za nich skutočne bojoval. Zostali už len mŕtve telá. A teraz prichádza prekvapenie: zbierajú korisť. To, čo včera znamenalo strach, sa dnes stáva Božím požehnaním. Tri dni zbierajú korisť, pretože jej bolo tak mnoho. Tam, kde očakávali porážku, tam Boh pripravil hojnosť. Beráká – údolie vďaky. Po víťazstve nezabudnú na Toho, ktorý zvíťazil. Odchádzajú do údolia Beráká – do údolia vďakyvzdania – a tam chvália Hospodina. Toto je veľmi dôležité: Kto po vyslobodení zabudne na Boha, ten zabudne aj na dar vyslobodenia. Nehľadáme Boha iba vtedy, keď je problém! Vyjsť so strachom. Konať vo viere. Vrátiť sa s radosťou. Toto je oblúk Jošafátovho príbehu. Pre nás najväčším darom je Ježiš Kristus. A tu prechádzame k evanjeliu. Pri mŕtvych telách leží korisť. Dar, ktorý vzišiel zo smrti. A pripomeňme si: „Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi pre svoje priestupky a hriechy...“ (Ef 2,1). Aj my sme boli mŕtvi. Ale Boh nás nenechal v smrti. Po troch dňoch dokázal najväčšie víťazstvo: vzkriesil svojho Syna, Ježiša Krista. Podľa Listu Židom 13. kapitoly 20. verša je to On, ktorý „vyviedol z mŕtvych veľkého Pastiera oviec, nášho Pána Ježiša“. Jošafátov ľud dostal korisť z miesta smrti. My sme zo smrti dostali Život. Chválimo za to Hospodina? Vrátiť sa domov s radosťou. Jošafátov ľud vychádzal so strachom. Ale vracia sa s radosťou. Pretože zakúsili: „My sme nebojovali. Boh bojoval za nás.“ Aj v našom živote sa to môže stať skutočnosťou. Možno sa dnes ešte bojíš. Možno nevieš, čo máš urobiť. Možno sa ti nepriateľ zdá príliš veľký. Ale možno práve dnes chce Boh v tebe vybudovať toto vyznanie viery: „Nevieme, čo máme robiť, ale naše oči hľadajú na Teba.“ A ten, kto hľadá na Hospodina, nemusí hneď vidieť celú cestu.

Ale vidí, Komu môže dôverovať. Jošafát vládol v Judsku dvadsaťpäť rokov. Dvadsaťpäť rokov – celý život skúseností s tým, Kto sedí na tróne. Jošafát nebol konečným pánom. Na tróne sedel Hospodin. A toto je aj dnes najdôležitejšia otázka: Kto sedí na tróne tvojho života? Ak na ňom sedíš ty, každý nepriateľ sa zdá byť obrovský. Ak na tróne sedí Boh, potom vieš: „Jemu patrí sila a moc.“ Jednou vetou: **Vyjdeš so strachom – vykročíš vo viere – Boh bojuje za teba – a s radosťou sa vraciaš domov, pretože vieš, Kto sedí na tróne. Amen.**

Biblický text: List apoštola Jakuba 3. kapitola 13-18.veršov: *„Kto je medzi vami múdry a rozumný? Nech dobrým správaním preukáže svoje skutky v múdrej tichosti. Ak však máte v srdci horkú závisť a neznášanlivosť, nevychvaľujte sa a neluhajte proti pravde. To nie je múdrosť prichádzajúca zhora, ale prízemná, telesná a diabolská. Veď kde je závisť a neznášanlivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo. No múdrosť, ktorá prichádza zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, vlúdna, ústretová, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, bez predsudkov a bez pokrytectva. A ovocie spravodlivosti sa rozsieva v pokoji tým, čo šíria pokoj.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Apoštol Jakub kladie veľmi jednoduchú, a predsa hlbokú otázku: „Kto je medzi vami múdry a rozumný?“ Slovo „medzi vami“ sa vzťahuje na spoločenstvo cirkevného zboru. Apoštol Jakub sa nepýta teoreticky na to, kto veľa vie, kto dobre pozná Písmo alebo kto sa dokáže presvedčivo vyjadrovať. Jeho otázka znie skôr takto: Kde sa na tvojom živote prejavuje múdrosť? Odpoveď sa nenachádza predovšetkým v našich slovách, ale v našom správaní. Múdrosť sa prejavuje v tom, ako sa správame; ako reagujeme v ťažkej situácii; ako znášame útlak a nátlak; ako sa pozeráme na úspech druhého človeka; ako sa rozhodujeme v konfliktných situáciách; a v tom, čo sa odohráva v našom srdci. Ťažké situácie o nás veľa odhaľujú. Pod farchou sa ukáže, čo je v nás. Otázkou teda nie je iba to, čo vieme o múdrosti, ale aj to, ako žijeme pod tlakom. **2. Aj v cirkvi sa môže objaviť závisť:** Apoštol Jakub hovorí o veľmi konkrétnom probléme: o trpkkej závisťi a svárливosti. Jednému sa to podarilo, druhému nie. Jeden sa dostal ďalej, druhý zostal pozadu. Jeden dostal niečo, po čom druhý túžil. A práve vtedy sa ukáže, čo je v srdci. Závisť neznamena iba to, že túžime po niečom, čo má druhý človek. „Trpká“ závisť je už taký vnútorný postoj, pri ktorom požehnanie druhého človeka vo mne vyvoláva bolesť, nespokojnosť alebo nepriateľské pocity. Neznášanlivosť znamená: ja chcem presadiť svoju vôľu. Chcem presvedčiť druhého. Chcem mu vnútiť svoju pravdu. Ja chcem zvíťaziť. Preto je Jakubova otázka dôležitá: Čo je v mojom srdci, keď sa musím rozhodnúť? Aký postoj zaujímam? **3. Múdrosť alebo mudrovanie?** Človek môže pôsobiť veľmi múdro, a pritom ho v skutočnosti nemusí viesť múdrosť zhora. Môžeme mať veľa

vedomostí, môžeme mať dobré argumenty, môžeme hovoriť o Bohu – a pritom môže byť v našom srdci závišť, súperenie a presadzovanie vlastného záujmu. Preto môžeme povedať: Mudrovanie nie je to isté ako múdrosť. Skutočná múdrosť sa nevychvaľuje. Nehovorí: „Pozrite sa, ja to viem!“ Ale žije v pokore. Toto vidíme aj v modlitbe Šalamúna. Šalamún si nežiadal bohatstvo ani moc, ale múdre srdce, aby dokázal rozlišovať medzi dobrým a zlým a aby mohol spravodlivo viesť Boží ľud. (porov. IKrl 3,5–15) Apoštol Peter ukazuje rovnakým smerom: „Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou.“ (IPt 5,6) Jedným z najdôležitejších znakov múdrosti zhora je teda pokora.

4. Tri druhy „múdrosti“: Apoštol Jakub tromi označeniami opisuje múdrosť, ktorá nepochádza od Boha.

Pozemská: Nie je z neba. Riadia ju ľudské hľadiská. Čo sa oplatí pre mňa? Ako sa môžem dostať dopredu? Ako môžem presadiť seba?

Telesná: Nie je vedená Svätým Duchom. Človeka riadia jeho prirodzené túžby, emócie a vlastné záujmy.

Diabolská: Tu už ide o ničivú a rozdeľujúcu povahu. Tam, kde je závišť a svárlicosť, sa skôr či neskôr objaví zmätok a každé zlé konanie. Apoštol Jakub ich veľmi jasne spája: **závišť** → **svárlicosť** → **zmätok** → **zlé skutky**. Preto nie je maličkosťou to, čo sa odohráva v srdci. Zo závisti, ktorá sa zrodí v srdci, môže vzniknúť konflikt v celom spoločenstve.

5. Ale aká je múdrosť zhora? Apoštol Jakub potom ukazuje opačnú cestu. Múdrosť je zhora. Nie je iba výsledkom ľudskej skúsenosti. Pochádza od Boha. A Jakub zdôrazňuje sedem vlastností tejto múdrosti.

1. Čistá: Múdrosť zhora je čistá. Nie sú za ňou skryté sebecké úmysly. Nepýta sa: „Čo z toho budem mať ja?“ Ale: „Čo je milé Bohu?“ Ježiš hovorí: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Mt 5,8) Múdrosť teda začína čistotou srdca.

2. Pokojamilovná Nebeská múdrosť nevyhľadáva konflikt. Nechce za každú cenu zvíťaziť v hádke. Nechce druhého ponížiť. Ježiš hovorí: „Blahoslavení tvorcovia pokoja...“ (Mt 5,9) Múdry človek nechce mať pokoj iba pre seba. On pokoj vytvára.

3. Zhovievavá a mierna. Múdry človek dokáže zaobchádzať s druhými tak, ako chce, aby oni zaobchádzali s ním. Ježišovo zlaté pravidlo znie: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“ (Mt 7,12) Zhovievavosť znamená, že nevidím iba svoj vlastný pohľad. Snažím sa vidieť aj situáciu druhého človeka.

4. Ochotná ustúpiť: Ochota ustúpiť neznamena slabosť. Znamená to, že nechcem za každú cenu presadiť svoju vôľu. Som pripravený ustúpiť. V príbehu Zacheja (Lk 19,1–10) vidíme takúto zmenu. Keď sa stretne s Ježišom, už pre neho nie je najdôležitejšie, ako si za každú cenu ponechať to, čo získal od druhých. Pokánie mení jeho postoj. Stretnutie s Kristom mení aj vzťah človeka k peniazom, moci a k druhým ľuďom.

5. Plná milosrdenstva: Nebeská múdrosť nie je chladná. Nepýta sa iba: „Kto urobil chybu?“ Ale aj: „Ako sa k nemu môžem obrátiť s milosrdenstvom?“ V živote Márie (porov. Lk 1,46–52) vidíme príklad poslušnosti a odovzdania sa do Božej vôle. V múdrosti zhora sa spája pravda a milosrdenstvo.

6. Plná dobrého ovocia: Múdrosť prináša ovocie. Nestačí o nej hovoriť. Musí sa prejaviť v našom živote. V príbehoch Kornélia,

Tabity a Lýdie v Skutkoch apoštolov vidíme ľudí, ktorých viera sa stala viditeľnou v ich skutkoch. Preto je Jakubova otázka aktuálna aj dnes: Aké ovocie prináša moja múdrosť? Ak skutočne pochádza od Boha, bude mať viditeľný výsledok. **7. Nestranná a bez pokrytectva.** Múdrosť zhora nie je zaujatá. Nepoužíva na seba jednu mieru a na druhého inú. Nie je spravodlivá podľa toho, kto stojí pred nami. Ako apoštolský a biblický príklad môžeme uviesť radu Gamaliela (Sk 5,34–39), ktorý napomenul ostatných, aby v danej veci nerozhodovali podľa ľudských emócií, ale aby počkali a videli, ako sa celá vec vyvinie. A nie je pokrytecká. Navonok neukazuje niečo iné, než čo je vnútri. Modlitba mytníka je dojímavá práve preto, že sa nechce pred Bohom ukazovať spravodlivejším, než v skutočnosti je. Úprimne predstupuje pred Boha. **6. Tvoríť pokoj:** Apoštol Jakub nás napokon vedie k obrazu siatia a žatvy: „A ovocie spravodlivosti sa v pokoji rozsiera tým, ktorí tvoria pokoj.“ Je to veľmi dôležitý obraz. Pokoj nie je iba príjemný stav. Pokoj treba siať. To, čo sejeme, budeme aj žať. Ak sejeme závisť, vyrastie svárivosť. Ak sejeme sebeckosť, vyrastie zmätok. Ak sejeme pokoj, jeho ovocím bude spravodlivosť. Čo znamená „pokoj“? Biblický šalom znamená oveľa viac než iba neprítomnosť hádky. Znamená plnosť, usporiadanosť, celistosť, stav podľa Božej vôle. Človek, ktorý tvorí pokoj, sa jednoducho nevyhýba konfliktom. Usiluje sa vytvárať vzťahy a poriadok podľa Božej vôle. **7. Kristus je náš pokoj.** A tu sa dostávame ku Kristovi. Ježiš Kristus je Knieža pokoja. (Jn 14,27) On je ten, skrze ktorého vyrastá pravda. On je pravda. (Jn 14,6) Preto kresťan nechce vytvárať pokoj zo svojej vlastnej múdrosti. Čerpá z Krista. Nemusíme sami vymýšľať, aká je múdrosť zhora. V Ježišovi Kristovi vidíme: aké je čisté srdce; aká je pokora; aké je milosrdenstvo; aká je láska, ktorá sa obracia k druhému človeku.

Modlitba: Nebeský Otče náš, ďakujeme Ti za Tvoje Slovo, ktoré nám ukazuje, čo je pravá múdrosť. Ďakujeme Ti, že nás nevoláš iba k tomu, aby sme o múdrosti vedeli hovoriť, ale aby sa Tvoja múdrosť prejavovala v našom živote, v našich rozhodnutiach, v našich vzťahoch a v tom, ako reagujeme v ťažkých chvíľach. Pane náš, poznáš naše srdcia. Vieš, čo sa v nás odohráva, aj to, čo pred ľuďmi skrývame. Prosíme Ťa, odhaľ v nás každú závisť, súťaživosť, pýchu, sebeckosť a túžbu presadzovať svoju vlastnú vôľu. Očisti naše srdcia od všetkého, čo prináša rozdelenie, napätie a zmätok. Daj nám múdrosť, ktorá pochádza zhora. Daj nám čisté srdce, aby sme túžili po tom, čo je milé Tebe. Daj nám pokojamilovnosť, aby sme nevyhľadávali spory, ale boli tvorcami pokoja. Daj nám milosrdné srdce, aby sme dokázali odpúšťať a chápať druhých. Daj nám pokoru, aby sme nemuseli vždy presadiť svoju pravdu a svoju vôľu. Pane náš, nauč nás pozerať sa nielen na seba, ale aj na druhých. Keď sa druhému darí, uchráň nás pred závišťou. Keď niekto zlyhá, daj nám milosrdenstvo. Keď vznikne konflikt, daj nám múdrosť, aby sme nepridávali olej do ohňa, ale prinášali pokoj. Pomôž nám, aby na našom

živote bolo vidieť dobré ovocie. Nech naša viera nie je iba v slovách, ale nech sa prejavuje v našich skutkoch, v láske, v službe, v odpúšťaní a v ochote pomáhať druhým. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, Ktorý je naším pokojom. Ďakujeme Ti, že v Ňom vidíme dokonalý príklad pokory, čistoty, milosrdenstva a lásky. Nauč nás žiť z Neho a čerpať svoju múdrosť od Neho. Pane náš, pomôž nám, aby sme boli ľuďmi, ktorí sejú pokoj, pravdu a spravodlivosť. Nech cez náš život môžeš prinášať zmierenie tam, kde je rozdelenie, nádej tam, kde je beznádej, a lásku tam, kde je chlad. Daj nám múdre srdce, ktoré Ťa počúva, pokorné srdce, ktoré Ti dôveruje, a ochotné srdce, ktoré koná Tvoju vôľu. V mene Ježiša Krista Ťa o to prosíme. **Amen.**

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Múdrostou sa buduje doma rozumnosťou sa upevňuje.“ (Prís 24,3)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 305: „Bože mocný Stvoriteľu,...“